

XII

Усе, що злого було поміж нами,
Забудь! Забудь!
Душі згадками, ніби злими снами,
Ти не троюдь!

Натомість кожну світляну хвилину,
Всі щастя дні,
У тямці, ніби дорогу перлину,
Ти схорони.

Дивися, скільки в світі кривди й горя,
Що сліз в очах!
Най гарний спомин, ніби з неба зоря,
Паде на шлях.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Intermezzo»](#);